ഭാഷാ ദീപിക (ഭാഗം VIII)

ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്

ഭാഷാ ദീപിക (ഭാഗം VIII)
G. Sankara Kurup
(Malayalam: Article)

The electronic versions have been created by making use of the production infrastructure of River Valley Technologies.

The electronic versions were generated from sources marked up in LaTeX in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using XeTeX from TeXLive 2020 and the cloud framework, Ithal (ഇതൾ). The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by Rachana Institute of Typography. The font used for Latin script was Linux Libertine developed by Philipp H. Poll.

The electronic versions are released under the provisions of Creative Commons Attribution Non-commercial ShareAlike license for free download and usage.

Cover: A composite imaginary view of Japan a painting.

Sayahna Foundation
JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014
URL: www.sayahna.org

കവി ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് പിറന്ന വ്യാകരണ പുസ്തകം

—സക്കറിയ

ഹൈസ്കൂളിലാണ് (1958–61) "ഭാഷാ ദീപിക" ആദ്യം എന്റെ കയ്യിലെത്തുന്നത്. വ്യാകരണം എനിക്കിഷ്ടമായിരുന്നു എന്നതാണ് സത്യം. വൃത്തശാസ്ത്രവും അതുപോലെതന്നെ. പൂവത്തിങ്കൽ ചാക്കോ സാറും തോമാ സാറും (തോമാ സാറിന്റെ വീട്ടുപേർ മറന്നുപോയി—വീട്ടുപേർ ചേർത്താണ് സാറന്മാർ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്.) ആണ് മലയാളം പഠിപ്പിച്ചിരുന്നത്—സുന്ദരമായി, സുഗമമായി, ലളിതമായി. പഠിക്കാനുള്ള വ്യാകരണത്തിനപ്പുറത്ത് ഞാൻ "ഭാഷാ ദീപിക"യിൽ കാടുകയറി വായിക്കും. കാരണം ജി ഉദാഹരണങ്ങൾ കൊണ്ടാണ് എല്ലാം വിശദീകരിച്ചത്—കൊച്ചു കൊച്ചു രത്നക്കല്ലുകൾ പോലെ തിളങ്ങുന്ന ഗദ്യത്തിലും പദ്യത്തിലുമുള്ള ഉദ്ധരണികൾ. വായിൽ വെള്ളമൂറുന്ന, മധുര പലഹാരം പോലെയുള്ള ശ്ലോകങ്ങൾ. 'ആലസ്യമാണ്ട മുഖമൊട്ടു കുനിച്ചു'വും 'അനന്തമജ്ഞാതമവർണ്ണനീയ'വും 'ഉടൻ മഹാദേവിയിടത്തു കൈയി'ലുമെല്ലാം ഞാൻ ആദ്യം കണ്ടെത്തിയത് 'ഭാഷാ ദീപിക'യിലാണ്. അതായിരുന്നു ജിയുടെ മന്ത്രവാദം: കടിച്ചാൽ പൊട്ടാത്ത വ്യാകരണ നിയമങ്ങളെ അദ്ദേഹം ഹൃദയഹാരികളും ലളിതങ്ങളുമായ ഉദാഹരണങ്ങൾ കൊണ്ട് എന്നെപ്പോലെയൊരുവന്റെ തലയിൽ എന്നെന്നേക്കുമായി പതിച്ചു വച്ചു. മാന്ത്രികനായ കവിയായിരുന്ന അദ്ദേഹം നല്ല ഗദ്യത്തിന്റെയും ഉപാസകനായിരുന്നു. "ഭാഷാ ദീപിക"യിലെ ഗദ്യമെഴുത്തിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഭാഗങ്ങളിലെ ഉദാഹരണങ്ങൾ എന്നെ എത്രമാത്രമാണ് കൊതിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്!

ഞാൻ പഠിച്ച പുസ്തകം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി. പിന്നീട് 1966-ലാണ് കോട്ടയം എൻ ബി എസിൽ നിന്ന് 'ഭാഷാ ദീപിക' (1 രൂ. 62 പൈ.) 'വൃത്തമഞ്ജരി' (2 രൂ. 25 പൈ.) എന്നിവ വീണ്ടും വാങ്ങിയത് എന്ന് അതിനുള്ളിലിരിക്കുന്ന രസീത് പറയുന്നു. ഞാൻ 'ഭാഷാദീപിക' വല്ലപ്പോഴും എടുക്കും. സ്നേഹ സന്തോഷങ്ങളോടെ മറിച്ചു നോക്കും.

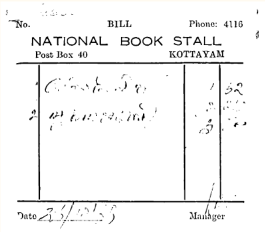
No. BILL Phone: 4116
NATIONAL BOOK STALL
Post Box 40 KOTTAYAM
Date Manager

ഇങ്ങനെ മലയാളം പഠിക്കാനുള്ള ഒരവസരം പിന്നീട് വന്ന തലമുറകൾക്ക് ലഭിച്ചില്ലല്ലൊ എന്നോർത്ത് പരിതപിക്കും. അതിനെപ്പറ്റി ആളുകളോട് പറയണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കും. പക്ഷേ, അതെങ്ങനെ സാധിക്കും? അപ്പോഴാണ് സായഹ്നയുമായി പരിചയപ്പെട്ടത്. ഞാൻ അന്നേ ദിവസം തന്നെ 'ഭാഷാ ദീപിക' എടുത്തു കൊടുത്തു: നിങ്ങളുടെ സ്വതന്ത്ര വായനാമേഖലയിലേയ്ക്ക് ഇതിനെയും കൂടി പ്രവേശിപ്പിക്കുക. ഇങ്ങനെയും ഹൃദയത്തിൽ തൊടുന്ന, കവി ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് പിറന്ന, ഒരു വ്യാകരണ പുസ്തകമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു വരും തലമുറകൾ അറിയട്ടെ.

ഭാഷാ ദീപിക

രണ്ടാം പുസ്തകം

(ഹൈസ്കൂൾ ക്ലാസുകളിലേക്ക്)

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്:

ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്

ഗവൺമെന്റിന്റെ ആജ്ഞപ്രകാരം രചിച്ചത്.

PUBLISHED BY

THE GOVERNMENT OF TRAVANCORE–COCHIN

1955

വിദ്യാഭ്യാസ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ നിന്നു നിയമിച്ച കമ്മിറ്റി പുതിയ പാഠപദ്ധതി അനുസരിച്ച് രചിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് ഭാഷാ ദീപിക ഒന്നും രണ്ടും പുസ്തകങ്ങൾ. ഒന്നാം പുസ്തകം പ്രൈമറി സ്കൂളുകളിലെ ഉയർന്ന ക്ലാസുകളിലേക്കും മിഡിൽ സ്കൂളുകളിലേക്കും വേണ്ടിയുള്ളതാണ്; രണ്ടാം പുസ്തകം ഹൈ സ്കൂൾ ക്ലാസ്സുകളിലേക്കും. ഒന്നാം പുസ്തകം ശ്രീ. ശൂരനാട്ടു കുഞ്ഞൻ പിള്ളയും രണ്ടാം പുസ്തകം ശ്രീ. ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പുമാണ് തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളത്. രണ്ടു പുസ്തകവും കമ്മിറ്റി പരിശോധിച്ച് അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്.

—ഗ്രന്ഥകാരൻ

— 36 —

ശൈലികൾ

1. 'ആ കെട്ടിടത്തിന്റെ അലകും പിടിയും മാറണം; എന്നാലേ മനുഷ്യർക്കു താമസിക്കാൻ പറ്റൂ', ഈ വാക്യത്തിൽ 'അലകും പിടിയും മാറുക' എന്ന പദസമൂഹത്തിനു മുഴുവൻ മാറ്റിപ്പണിയുക എന്നാണല്ലോ അർത്ഥം. കെട്ടിടത്തിന് അലകും പിടിയുമില്ല. പിന്നെ, ഈ പ്രയോഗം എങ്ങനെ അർത്ഥബോധമുണ്ടാക്കുന്നു? കേടുവന്ന പേനക്കത്തിയുടെ പിടി നല്ലതാണെങ്കിൽ അലകു പുതുക്കിയാൽ മതി. അലകിനു മൂർച്ചക്കുറവില്ലെങ്കിൽ, പിടിയേ മാറിയിടേണ്ടതുള്ളൂ. രണ്ടും കൊള്ളരുതാത്തതാണെങ്കിൽ, അലകും പിടിയും മാറണം. ഇതിൽ നിന്നാണ് 'മുഴുവൻ മാറുക' എന്നർത്ഥം ഈ പദസമൂഹത്തിനു വന്നുകൂടിയത്. ഓരോ വാക്കിന്റേയും അർത്ഥം ഇവിടെ വിവക്ഷിതമല്ല. എല്ലാ വാക്കും ചേർന്നുളവാകുന്ന 'താല്പര്യാർത്ഥം' മാത്രമേ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളൂ. 'കുട്ടികളുടെ ദുസ്സാമർത്ഥ്യം മുളയിലേ നുള്ളിക്കളയണം; അതിന്റെ നേരെ കണ്ണടയ്ക്കുകയോ അതിനു വളം വെച്ചു കൊടുക്കുകയോ ചെയ്യരുത്. അല്ലെങ്കിൽ അച്ഛനമ്മമാർ കണ്ണീരും കൈയുമായി കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടിവരും', ഈ വാക്യങ്ങളിലുമുണ്ട്, ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ. 'മുളയിലേ നുള്ളിക്കളയുക', 'കണ്ണടയ്ക്കുക', 'വളം വെച്ചുകൊടുക്കുക', 'കണ്ണീരും കൈയുമായി കഴിച്ചുകൂട്ടുക', ഇവയൊക്കെ താല്പര്യാർത്ഥം മാത്രം വിവക്ഷിച്ചിട്ടാണ് വാക്യത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. 'ആരംഭത്തിൽത്തന്നെ മാറ്റുക', 'ഉദാസീനത ഭാവിക്കുക', 'അനുകൂലമായി പെരുമാറുക', 'സദാ ദുഃഖിച്ചു ജീവിക്കുക', എന്ന് യഥാക്രമം ഈ പദ സമൂഹങ്ങൾക്ക് അർത്ഥമാകുന്നു. ഇപ്രകാരം ഓരോ ഭാഷയ്ക്കും പ്രത്യേകമായ ചില പ്രയോഗവിശേഷങ്ങളുണ്ട്. ഇവയ്ക്കാണ് ശൈലികൾ എന്ന പേർ പറയുന്നത്. 'To beat the air' എന്നു ഇംഗ്ലീഷു ശൈലിക്കു 'വ്യർത്ഥമായി ശക്തി ദുർവ്യയം ചെയ്യു', 'നിരർത്ഥകമായി പ്രയത്നിക്കുക' എന്നൊക്കെയാണല്ലോ അർത്ഥം. 'There are wheels within wheels' എന്ന പദസംഘാതത്തിന് 'വിചാരിച്ചതിലധികം കുഴപ്പങ്ങളുണ്ട്' എന്നാകുന്നു അർത്ഥം. 'ചക്രങ്ങളുടെയുള്ളിൽ ചക്രങ്ങളുണ്ട്' എന്നു മലയാളത്തിൽ തർജ്ജമ ചെയ്താൽ ഈ അർത്ഥം നമുക്കു സുഗ്രഹമാവുകയില്ല. അന്യഭാഷകളിലെ പല ശൈലികളും തർജ്ജമ ചെയ്യുമ്പോൾ ദുർഗ്രഹത വരാതിരിക്കാൻ മനസ്സിരുത്തേണ്ടതാണ്. നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ സമാനശൈലിയുണ്ടെങ്കിൽ അതു പ്രയോഗിക്കുന്നതാണുത്തമം. ഇല്ലാത്തപക്ഷം, ആശയം മാത്രം ലളിതമായി വിവർത്തനം ചെയ്താൽ മതി. അർത്ഥബോധത്തിനു വിളംബമോ തടസ്സമോ വരുന്നില്ലെങ്കിൽ, ശൈലികൾതന്നെ വിവർത്തനം ചെയ്തു ചേർക്കാം.

2. സംസ്കൃതവും ഇംഗ്ലീഷും മറ്റും മഹാഭാഷകളാണെങ്കിലും അവയിലെ പ്രയോഗരീതികൾ മലയാളഭാഷയിൽ കണ്ണടച്ചു സ്വീകരിക്കുന്നതു് അനാശാസ്യമാണ്. സംസ്കൃതത്തെ അനുകരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വരുന്ന വളച്ചുകെട്ടും കൃത്രിമതയും ചില ഉദാഹരണങ്ങളാൽ സ്പഷ്ടമാക്കാം:-

	സംസ്കൃതാനുകരണം	ശുദ്ധ ഭാഷാശൈലി
(i)	ഞാൻ ദേവനായിക്കൊണ്ടു നമസ്കരിക്കുന്നു	ഞാൻ ദേവനെ നമസ്കരിക്കുന്നു
(ii)	ആദിത്യൻ അസ്തംഗതനായിരിക്കും വിഷയത്തിങ്കൽ	ആദിത്യൻ അസ്തമിച്ചപ്പോൾ
(iii)	നഗരത്തെ അധിവസിക്കുന്ന	നഗരത്തിൽ വസിക്കുന്ന
(iv)	ഭയംകൊണ്ടുള്ളതു മതി	ഭയം വേണ്ട
(v)	വ്യസനിച്ചിയങ്ങുന്ന പിതാവ്	വ്യസനിക്കുന്ന പിതാവ്
(vi)	ഗോപാലൻ പശുവെപ്പാലെ കറന്നു	പാൽ കറന്നു
(vii)	മധുരയായ കഥ	മധുരമായ കഥ

'സുഖം എടുക്കുക', 'വിശ്രമം എടുക്കുക', മുതലായ പ്രയോഗരീതികളും, 'സമയത്തിന് എതിരായി സംസാരിക്കുക' (നിശ്ചിത സമയം കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ സംസാരിക്കുക) 'വായിൽ വെള്ളിക്കയിലോടുകൂടി ജനിക്കുക' (ധനികനായി പിറക്കുക) ഇത്യാദി താല്പര്യാർത്ഥപ്രധാനങ്ങളായ പദനിബന്ധങ്ങളും ഇംഗ്ലീഷിന്റെ അനുകരണത്തിൽ നിന്നു ഭാഷയിൽ കടന്നു കൂടിയവയാണ്. ഈ സമ്പ്രദായം അനുകരണീയമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. 'വിശ്രമിക്കുക', 'വിശ്രമമനുഭവിക്കുക', മുതലായ ഭാഷാപ്രയോഗങ്ങളാണു നമ്മുടെ ഭാഷയ്ക്കു് ഇണങ്ങുന്നത്. ഇത്രയും പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു അർത്ഥപുഷ്ടിയും ഭംഗിയും ഒതുക്കവുമുള്ള അന്യ ഭാഷാശൈലികൾ അംഗീകരിക്കരുതെന്ന് തെറ്റിദ്ധരിക്കരുത്. 'സ്വന്തം പേരിനു സ്വയം ശവക്കുഴിമാന്തുക', 'അതേ നാണയത്തിൽ തിരിച്ചു കൊടുക്കുക', എന്നിങ്ങനെ അനേകം ആംഗലഭാഷാനുകരണങ്ങൾ നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ പ്രചരിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. അവ മലയാളത്തിന്റെ ശക്തിയും അഴകും വൈചിത്ര്യവും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നവയാണ്.

3. ഉപക്രമഖണ്ഡികയിൽ ആലങ്കാരികങ്ങളായ പ്രയോഗവിശേഷങ്ങളാണ് ശൈലിയ്ക്കുദാഹരണമായി ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളത്. കുറേക്കൂടി വ്യാപകമാണ് ആ പദത്തിന്റെ അർത്ഥമെന്നു പിന്നീടുള്ള വിവരണങ്ങളിൽ നിന്നു നിങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കും. ഭാഷാശൈലികളുടെ സ്വഭാവം ഇനി ഒന്നുകൂടി വിശദമാക്കാൻ ശ്രമിക്കാം.

I വ്യാകരണത്തിന്റെ സാമാന്യ വിധികളെ അനുസരിക്കാതെ തിഷ്ഠ പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള പ്രയോഗവിശേഷങ്ങൾ.

ഉദാ:-

(a) 'അക്കരെ ഞാനൊരു മുല്ലനട്ടു.'
'മുല്ലയ്ക്കൊരു കുടം വെള്ളം വീഴ്ത്തി.'

കർത്തരിപ്രയോഗത്തിൽ കർമ്മം പ്രതിഗ്രാഹികാ വിഭക്തിയായിരിക്കുമെന്നും, അതിന്റെ പ്രത്യയം 'എ' എന്നാണെന്നും മുൻപു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. എങ്കിലും 'മുല്ലയെ നട്ടു' വെന്നോ 'വെള്ളത്തെ വീഴ്ത്തി'യെന്നോ പ്രയോഗിക്കുന്നതു് മലയാള ഭാഷയ്ക്കു ചേർന്നതല്ല. 'ആശാരി മരം വെട്ടി', 'കിഴവൻ കണ്ണട വാങ്ങി', എന്നല്ലാതെ 'മരത്തെവെട്ടി' 'കണ്ണടയെ വാങ്ങി' എന്നൊന്നും ഒരു മലയാളിയും പറയുകയോ എഴുതുകയോ ചെയ്കയില്ല. വെട്ടാൻ മരത്തിനും, വാങ്ങാൻ കണ്ണാടിക്കും, കഴിവില്ലല്ലൊ. അവ അചേതനങ്ങളല്ലേ? കർത്താവു ചേതനവും കർമ്മം അചേതനവുമാണെങ്കിൽ കർമ്മപദത്തിന്റെ പ്രതിഗ്രാഹികാ പ്രത്യയം ലോപിപ്പിക്കുന്നതു ഭാഷാശൈലിയാകുന്നു. 'മാങ്ങയെ പറിച്ചു'; 'രൂപയെ കൊടുത്തു'; എന്നൊക്കെപ്പറഞ്ഞാൽ നമ്മുടെ ചെറിയ കുട്ടികൾപോലും പരിഹസിച്ചു ചിരിക്കും.

(b) ക്രിയാനാമങ്ങളോടും അചേതനനാമങ്ങളോടും, സംഖ്യാവാചകമായ വിശേഷണമവയ്ക്കുണ്ടെങ്കിൽ ബഹുവചനപ്രത്യയം ചേർക്കാറില്ല.

ഉദാ:-

അവനു രണ്ടടി കൊടുത്തു.
(അടികൾ കൊടുത്തു എന്നു വേണ്ട)

പത്തു മാമ്പഴവും എട്ടു മധുരനാരങ്ങയും വേണം
(മാമ്പഴങ്ങൾ, മധുരനാരങ്ങകൾ, എന്നു വേണ്ട)

കാള, ആന, കുതിര മുതലായ ജന്തുക്കൾ ചേതനങ്ങളാണെങ്കിലും, വിശേഷബുദ്ധിയില്ലാത്ത അവയോടും സംഖ്യാ വാചകവിശേഷണമുള്ളപ്പോൾ ബഹുവചന പ്രത്യയം ചേർത്തില്ലെന്നുവരും. നാലാന, രണ്ടു കാള, പത്തു കുതിര, ഏഴു പശു എന്നൊക്കെ പ്രയോഗിക്കുന്നതു ഭാഷാശൈലിക്ക് ഇണങ്ങിയ രീതിയാണ്.

(c) ചില, പല, ഈ നാനാവാചി സർവ്വനാമങ്ങൾ ബഹുത്വ സൂചകങ്ങളാകയാൽ നപുംസക നാമങ്ങളാകുമ്പോൾ 'ചിലവ', 'പലവ', എന്നല്ല, 'ചിലതു്', 'പലതു്', എന്നാണു സാധാരണമായി പ്രയോഗിക്കുന്നത്.

II (a) അനുപ്രയോഗത്താൽ അർത്ഥഭേദം വരുന്ന ക്രിയാ രൂപങ്ങൾ ഭാഷാശൈലികളിൽ സവിശേഷം ഗണനീയങ്ങളാണ്:
ഉദാ:-

മറന്നുപോയി	(മനഃപൂർവ്വം ചെയ്യാതിരുന്നതല്ല; ക്ഷമിക്കണം)
കൊടുത്തുപോയി	(കൊടുത്തു; ഇനി പറഞ്ഞിട്ടു കാര്യമില്ല)
അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു	(വിനയപൂർവ്വം അറിയിക്കുന്നു)
പറഞ്ഞു കളഞ്ഞു	(ക്രിയയിൽ സാഹസികത്വംകൂടി തോന്നിക്കുന്നു)
തുള്ളിച്ചാടി	(ശ്രുണ്ഠിയെടുത്തു)
നിന്നിരുന്നു	(കുറച്ചുമുൻപു നില്പുണ്ടായിരുന്നു)
വലിച്ചെറിഞ്ഞു	(നിസ്സാരമെന്നു തള്ളിക്കളഞ്ഞു)

(b) ഗതികളുടെ യോഗത്താൽ അർത്ഥം പരിഷ്കരിച്ച വിഭക്തിരൂപങ്ങൾ.
വേരുമുതൽ ഇലവരെ,
നിന്നെച്ചൊല്ലി, കാറ്റിലൂടെ, മരത്തിൽനിന്ന്,
എന്നെപ്പറ്റി, നിന്നെക്കുറിച്ച്,
രാമനെക്കൊണ്ട്, കൃഷ്ണനേക്കാൾ,
പാതയിലൂടെ, മുകളിൽ നിന്ന്.

(c) നാമവും ക്രിയയും ചേർന്നു വിശേഷാർത്ഥം കുറിക്കുന്ന പ്രയോഗങ്ങൾ.

കുഴിയിൽ ചാടിക്കുക	–	ആപത്തിൽ പെടുത്തുക
കാലു പിടിക്കുക	–	ആശ്രയിക്കുക
ചെണ്ട കൊട്ടിച്ചു	–	പറ്റിച്ചു
കണ്ണോടിച്ചു	–	സാമാന്യമായി ഒന്നുനോക്കി
നക്ഷത്രമെണ്ണി	–	കഷ്ടപ്പെട്ടു
നാടുനീങ്ങി	–	മരിച്ചു

4. കേരളീയർ മിക്കവാറും കൃഷിക്കാരാണല്ലൊ. അതുകൊണ്ട് ആ തൊഴിലിലെ പരിചയങ്ങളിൽ നിന്നാണ് ഒട്ടു വളരെ ശൈലികൾ മലയാളത്തിലുണ്ടായിട്ടുള്ളത്. 'മണ്ണറിഞ്ഞു വിത്ത്', 'കതിരിനു വളം വയ്ക്കുക', 'അടയ്ക്ക മടിയിൽ വയ്ക്കാം; അടയ്ക്കാമരമായാലോ?', 'മുളയിലറിയാം വിളു', 'പച്ചവച്ചു തുടങ്ങി','അന്യന്റെ വരമ്പത്തു പൊറുതി', 'വിതച്ചാൽ കൊയ്യാതെ പറ്റുമോ?'—ഇങ്ങനെ ഉദ്ധരിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ കൃഷിയുടെ സംഭാവനകളായ ഭാഷാശൈലികൾ അവസാനിക്കുകയില്ല. 'അടവ് എടുക്കുക', 'അടവു പയറ്റുക', 'കണ്ണിൽ മണ്ണിടുക', 'മരവാളിനു പാള പരിച' മുതലായവ കളരിപ്പയറ്റിൽനിന്ന് ഭാഷാസാഹിത്യത്തിനു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള കൈയ്മുതലുകളാണ്. 'നില്ക്കക്കള്ളിയില്ലാതാവുക', 'അടിയറ പറയിക്കുക', 'ഈരാറു പന്ത്രണ്ടായിക്കഴിയുക', 'പോട്ടരശു കൊടുക്കുക', ഇങ്ങനെ എത്ര ശൈലികളാണ്, ചതുരംഗം, ചൂതു് മതലായ വിനോദങ്ങളിൽ നിന്നു രൂപം കൊണ്ടിട്ടുള്ളത്; 'നാന്ദിയാവുക', 'ഭരതവാക്യം ചൊല്ലുക', 'സൂത്രധാരത്വം വഹിക്കുക', 'അണിയറയിലെ കാര്യം', ഇവയെല്ലാം നാടകത്തിൽനിന്നു വന്നുചേർന്നവയത്രെ. 'അക്ഷയപാത്രം', 'ഭഗീരഥ യത്നം', 'നാരദൻ', 'ദുർവ്വാസാവ്', 'ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ', ഇങ്ങനെ പലതും പുരാണകഥകളുടെ പരിചയത്താൽ ശൈലിയായി പ്രയോഗിച്ചു തുടങ്ങിയവയാണ്. ഇങ്ങനെ ശ്രദ്ധിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ, ജീവിതവ്യാപാരങ്ങളും വിജ്ഞാനസമ്പത്തുകളും, വിനോദവിശേഷങ്ങളും ഏറിയേറിവരുംതോറും അവയിൽ നിന്നെല്ലാം ഭാഷയ്ക്കിണങ്ങിയ പുതിയ ശൈലികൾ ഉണ്ടാവുമെന്നും, മനോധർമ്മശാലികൾക്ക് പുതിയവ ഉണ്ടാക്കാമെന്നും മനസ്സിലാവും.

ചില ശൈലികളും അവയുടെ അർത്ഥവും മാത്രം അടിയിൽ ചേർക്കുന്നു:-

അളമുട്ടുക	–	ഗതിയില്ലാതാവുക.
അടിതെറ്റുക	–	പിഴപറ്റുക.
അടവുപിഴയ്ക്കുക	–	ഉപായം തെറ്റിപ്പോവുക.
അടിതൊട്ടു മുടിവരെ	–	മുഴുവൻ
അസ്ഥിവാരം കിളയ്ക്കുക	–	അടിയോടെ നശിപ്പിക്കുക, മുച്ചൂടും മുടിയ്ക്കുക.
ആകാശം നോക്കുക മേലോട്ടു നോക്കുക	–	പകച്ചുനിൽക്കുക.
ആട്ടിൻകുട്ടി ചമയുക	–	സൗമ്യത നടിക്കുക.
ആനച്ചന്തം	–	ആകപ്പാടെയൊരഴക്.
ഇരയിട്ടു മീൻപിടിക്കുക	–	ചെറിയ ത്യാഗംകൊണ്ടു വലിയ ലാഭം നേടുക.
ഇരുതലമൂരി	–	രണ്ടുപക്ഷത്തിലും ചേരുന്ന അവിശ്വസനീയൻ.
ഉരുളയ്ക്കുപ്പേരി	–	തക്ക സമാധാനം.
കതിരിനു വളംവയ്ക്കുക	–	അകാലത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുക.
കണ്ണിലുണ്ണി	–	വാത്സല്യപാത്രം.
കഥതീരുക കഥകഴിയുക	–	മരിക്കുക, അവസാനിക്കുക.
കാപ്പുകെട്ടുക	–	ഒരുങ്ങുക.
കുടത്തിലെ വിളക്ക്	–	യോഗ്യത പ്രകാശിക്കാത്തവൻ.
കുബേരനും കുചേലനും	–	ധനികനും ദരിദ്രനും.
കുറുക്കൻ	–	കൗശലക്കാരൻ.
ഗണപതിക്കൈയ്	–	ആരംഭം.
തലയിൽ കേറ്റുക	–	ലാളിക്കുക.
തെക്കോട്ടു പോവുക	–	മരിക്കുക.
ദീപാളി കളിക്കുക	–	ദുർവ്യയവും ധാരാളിത്തവും കൊണ്ടു നശിക്കുക.
നെല്ലിപ്പടി കാണുക	–	അങ്ങേ അറ്റംവരെ ചെല്ലുക.
പച്ചവയ്ക്കുക	–	പുതിയ ചൈതന്യം വരിക.
പാടുപെടുക	–	കഷ്ടപ്പെടുക.
പൊടിപ്പും തൊങ്ങലും കൂടാതെ	–	നിരാഡംബരമായി, അകൃത്രിമമായി.
പൂച്ചസ്സന്ന്യാസി	–	വഞ്ചകൻ.
പച്ചക്കാമദേവൻ	–	പരമസുന്ദരൻ.
ഭഗീരഥപ്രയത്നം	–	മഹാപ്രയത്നം.
മർക്കടമുഷ്ടി	–	വാശി.
വളയൂരിപ്പോവുക	–	ആഭിജാത്യം പോവുക.
വലവയ്ക്കുക	–	പാട്ടിൽ പെടുത്താൻ വഴി നോക്കുക.
ഹരിശ്ചന്ദ്രനാവുക	–	സത്യവാനെന്നു ഭാവിക്കുക.

അഭ്യാസം ൯൫

താഴെ എഴുതുന്ന വാക്യങ്ങളിലെ ശൈലികൾ എടുത്തെഴുതുകയും, അർത്ഥം വിവരിക്കുകയും സ്വന്തവാക്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കയും ചെയ്യുക:-

1. ഞാൻ പച്ചനുണയാണു പറയുന്നതെങ്കിൽ, നീ പറയുന്നതു കല്ലുവച്ച കളവാണ്.
2. ജോലിചെയ്താൽ ആരുടെയും വളയൂരിപ്പോവില്ല. പണിചെയ്യാതെ ഞെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നതും കൊച്ചമ്മ ചമയുന്നതും ആക്ഷേപാർഹമാകുന്നു. ഈ മനോഭാവം ഉന്മൂലനം ചെയ്യണം.
3. താൻ കുഴിച്ച കുഴിയിൽ താൻ ചാടും. തലയിലെഴുത്തു മാച്ചാൽ മായുമോ? അവനവൻ വിതച്ചതു് അവനവൻ കൊയ്യണം.
4. സുഗ്രീവാജ്ഞ പുറപ്പെടുവിച്ചാൽ ഇക്കാലത്താരും വകവയ്ക്കില്ല. ജനങ്ങൾ ക്ഷമയുടെ നെല്ലിപ്പടി കണ്ടു കഴിഞ്ഞു. അള മുട്ടിയാൽ പാമ്പു തിരിഞ്ഞു കൊത്തും. ഓർമ്മയിരിക്കട്ടെ.
5. തേടിയ വള്ളിതന്നെ കാലിൽ ചുറ്റി. ഇന്നു കുറുക്കനെയാണു കണികണ്ടതെന്നു തോന്നുന്നു.
6. പതിനൊന്നാമിടത്തു വ്യാഴംതന്നെ നിങ്ങൾക്ക്. എങ്ങനെ കച്ചവടത്തിൽ ലാഭം കിട്ടാതിരിക്കും!
7. വെള്ളം കൂട്ടാത്ത നുണ പറഞ്ഞാൽ, ഞങ്ങൾ വെള്ളരിക്കപ്പൊട്ടന്മാരല്ല അതു വിശ്വസിക്കുവാൻ.
8. കുഴിക്കു കാലുനീട്ടിയിരിക്കയാണ്; എന്നിട്ടും പണക്കൊതിക്കു കുറവില്ല.
9. പുത്തരിയിൽതന്നെ കല്ലുകടിച്ചാലെന്തുചെയ്യും?
10. പിച്ചള തെളിഞ്ഞു. ചെമ്പു പുറത്താവാതെ നോക്കാൻ എന്നും കഴിയുമോ?
11. തലയിലിരുന്നു ചെവി തിന്നുന്ന വർഗ്ഗം!
12. നാവിനു കടിഞ്ഞാണു വേണം.
13. കല്യാണം കലഹത്തിന്റെ നാന്ദിയായി. അതിന്റെ സൂത്രധാരനായി നിങ്ങൾ കൂടേണ്ടിയിരുന്നില്ല. ഇനി ഭരതവാക്യം നന്നാക്കാൻ നോക്കുക.

37

അഭികഥനവും അനുകഥനവും

സാമുദായിക ജീവിതത്തിൽ ഭാഷയുടെ ഉപയോഗം ആശയവിനിമയമാണ്. അന്യോന്യം മനോഗതങ്ങളറിയിക്കുവാൻ മുഖ്യമായ ഉപായം നേരിട്ടുള്ള സംഭാഷണമാകുന്നു. എഴുതാൻ ലിപികൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനു മുൻപ് അതല്ലാതെ മാർഗ്ഗമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരാളുടെ സംഭാഷണം കേട്ടുനിൽക്കുന്ന വ്യക്തി ആ വക്താവിന്റെ വാക്യങ്ങൾ അങ്ങനെതന്നെ ഉദ്ധരിച്ചോ സ്വവാക്യങ്ങളുടെ രൂപത്തിൽ ആക്കിയോ അതു മറ്റുള്ളവരെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്ന രീതിയും പണ്ടേ നടപ്പിൽ വന്നിട്ടുള്ളതാണ്. നേരിട്ടു വ്യക്തികൾ സംസാരിക്കുന്ന രീതിക്കു അഭികഥനമെന്നും അതു കേട്ടുനിന്ന അന്യൻ സ്വന്തം വാക്യത്തിൽ ആക്കിപ്പറയുന്ന സമ്പ്രദായത്തിന് അനുകഥനമെന്നും പേരുകൊടുക്കാം (Direct and Indirect Speech).

അഭികഥനത്തിന് ഉദാഹരണം:-

ഹരിക്കാരൻ: അരുത്, തന്റേടമില്ലാത്തവളേ, തമ്പുരാൻ വസന്തോത്സവം വിരോധിച്ചിരിക്കെ, നീ മാമ്പൂമൊട്ടറുപ്പാൻ ഭാവിക്കുന്നുവോ?
മധുകരിക: (ഭയത്തോടെ) ആര്യൻ പ്രസാദിക്കണേ! ഈ കഥ ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല.
ഹരിക്കാരൻ: കേട്ടില്ലത്രെ. മരങ്ങളും പക്ഷികളുംകൂടി തമ്പുരാന്റെ കല്പന ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഈ സംവാദംതന്നെ അനുകഥന രൂപമാക്കി നമുക്കു മാറ്റാം.

തമ്പുരാന്റെ വസന്തോത്സവവും വിരോധിച്ചിരിക്കെ മധുകരിക മാമ്പൂമൊട്ടറുപ്പാൻ ഭാവിച്ചതു സാഹസമായെന്നും തന്റേടമില്ലാത്ത അവൾ അതു ചെയ്തുകൂടെന്നും ഹരിക്കാരൻ ശാസിച്ചു. ആര്യനായ ഉദ്യാനപാലൻ പ്രസാദിക്കണമെന്നും താൻ ആ കഥ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ലെന്നും മധുകരിക ഭയത്തോടുകൂടി അറിയിച്ചു. വസന്തോത്സവം വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നതു അവൾ കേട്ടില്ലെന്നു താൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെന്നും മരങ്ങളും പക്ഷികളുംകൂടി ആ കല്പന ധരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും ഹരിക്കാരൻ മറുപടി പറഞ്ഞു.

അഭികഥനത്തിൽ ഉത്തമപുരുഷനേയും മദ്ധ്യമപുരുഷനേയും കുറിക്കുന്ന സർവ്വനാമങ്ങൾ ധാരാളം കലർന്നിരിക്കും. (ഞാൻ, ഞങ്ങൾ, നീ, നിങ്ങൾ, താങ്കൾ, നാം, നമ്മൾ മുതലായവ) അവയ്ക്കു പകരം പ്രഥമ പുരുഷസർവ്വനാമങ്ങളും സ്വവാചിസർവ്വനാമങ്ങളും സന്ദർഭവും ഔചിത്യവും നോക്കി പ്രയോഗിക്കണം, അനുകഥനരൂപമാക്കുമ്പോൾ 'ഇ' എന്ന വിവേചകസർവ്വനാമത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ആ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട 'അ' പകരം ചേർക്കുകയും വേണം. ഉദാഹരണത്തിൽനിന്ന് ഈ കാര്യമെല്ലാം ഗ്രഹിക്കാം.

ഈ രണ്ട് സംഭാഷണരീതികളും കലർത്തി പ്രയോഗിക്കുന്നതു സാധാരണമാകുന്നു. അഭികഥനത്തിൽ നിന്ന് അതേപടി ഉദ്ധരിക്കുന്ന വാക്യങ്ങൾ അനുകഥനത്തിൽ ചേർക്കുമ്പോൾ അവ ഉദ്ധരണി ചിഹ്നംകൊണ്ട് പരകീയമാണെന്നു സൂചിപ്പിക്കണം. " " ഇതാണ് ഉദ്ധരണി.

ഉദാഹരണം:-

"അരുത്, തന്റേടമില്ലാത്തവളേ, തമ്പുരാൻ വസന്തോത്സവം വിരോധിച്ചിരിക്കെ നീ മാമ്പൂമൊട്ടറുപ്പാൻ ഭാവിക്കുന്നുവോ?" എന്നു ഹരിക്കാരൻ മധുകരികയെ ശാസിച്ചു. "ആര്യൻ പ്രസാദിക്കണേ! ഈ കഥ ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല" എന്ന് ഭയത്തോടുകൂടി ആ ബാലിക അറിയിച്ചു. താനതു വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെന്നും മരങ്ങളും പക്ഷികളും ആ കല്പന അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നെന്നും ഹരിക്കാരൻ മറുപടി പറഞ്ഞു.

ഇനി അനുകഥനം അഭികഥനമായി മാറ്റുന്ന രീതിക്കും ഒരുദാഹരണം കാണിക്കാം.

കുറച്ചുദിവസമേ ആയുള്ളൂ തമ്പുരാന്റെ സന്നിധിയിലേയ്ക്ക് അവിടത്തെ സ്യാലൻ തന്നെ അയച്ചിട്ടെന്നും തനിക്കു പ്രമദവനം നന്നാക്കുന്ന പണിയുടെ തിരക്കുകൊണ്ട് മറ്റൊന്നിലും ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കാൻ അവസരം കിട്ടാറില്ലെന്നും ആര്യനായ ഹരിക്കാരനോട്ട് മധുകരിക പറഞ്ഞു.

അത് ശരിയായിരിക്കാമെന്നും ഇനി അങ്ങനെ ചെയ്യരുതെന്നും ഹരിക്കാരൻ മറുപടി നൽകി.

അഭികഥനം—

മധുകരിക: ആര്യാ, തമ്പുരാന്റെ സന്നിധിയിലേക്ക് അവിടത്തെ സ്യാലൻ എന്നെ അയച്ചിട്ടു കുറച്ചു ദിവസമേ ആയുള്ളൂ. പ്രമദവനം നന്നാക്കുന്ന പണിയുടെ തിരക്കുകൊണ്ട് എനിക്കു മറ്റൊന്നിലും ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കാൻ അവസരം കിട്ടാറില്ല.
ഹരിക്കാരൻ: ആകട്ടെ, ഇനി ഇങ്ങനെ ചെയ്യരുത്.

വിദ്യാർത്ഥികൾ അനുകഥനത്തിന്റേയും അഭിമുഖകഥനത്തിന്റേയും രീതിഭേദങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കയും രണ്ടു സമ്പ്രദായത്തിലും എഴുതിപ്പഠിക്കയും ചെയ്യണം.

അഭ്യാസം ൫൨

I അനുകഥനരീതിയിൽ അർത്ഥമെഴുതുക:-

പടയാളി:

'വാളേ, തെളിഞ്ഞിടുക; നിൻ പണിതീർന്നതില്ല,
നാളേയ്ക്കു നീട്ടിടുക നിന്റെയുറക്കമെല്ലാം.
ആളേറെയുണ്ടിഹ പടയ്ക്കുവരുന്നു,തേൻചൊ-
ല്ലാളേ, നിനക്കിനിയുമിന്നൊരു കാഴ്ചകാണാം.'

II അനുകഥനമാക്കുക:-

(a) **ഹമീദ്:** നായാട്ടു പാടില്ലെന്നാണോ നിങ്ങളുടെ വാദം?
അബ്ദുൾ: ഞാൻ അങ്ങനെ പറഞ്ഞില്ലല്ലോ. വിനോദത്തിനുവേണ്ടി മൃഗങ്ങളെ നായാടുന്നത് ക്രൂരമാണെന്നാണ് എന്റെ പക്ഷം.
ഹമീദ്: പുലിയും കാട്ടാനയും ഗ്രാമങ്ങളിൽ വന്നു ആളുകളേയും പശുക്കളേയും മറ്റും കൊന്നാൽ കൈയും കെട്ടിയിരിക്കുന്നതു പാപമല്ലേ? ആ ക്രൂരമൃഗങ്ങളെ അപ്പോൾ കൊല്ലേണ്ടതല്ലേ?
അബ്ദുൾ: തീർച്ചയായിട്ടും.

(b) **കച്ചവടക്കാരൻ:** സ്നേഹിതാ, വരൂ. ഞാൻ വളരെ പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ വായനശാലയ്ക്കക്ക് എന്റെ കൈവശമുള്ള കുറെ പുസ്തകങ്ങൾ വാങ്ങിയാൽ കൊള്ളാം.
കാര്യദർശി: ഞങ്ങൾക്ക് ഇത്തവണ വളരെക്കുറച്ചു പണമേയുള്ളൂ. എന്നാലും ഞാൻ നോക്കട്ടെ. നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ ചിലതു വാങ്ങാം.
കച്ചവടക്കാരൻ: വരൂ, ഇരിക്കൂ. ചായവരുത്തട്ടെ?

III അഭികഥനമാക്കുക:-

ബുദ്ധൻ, യാഗത്തിന്നെതിരാകയാൽ, തന്റെ നാട്ടിൽനിന്ന് ഉടൻ പൊയ്ക്കൊള്ളണമെന്നു മഗധരാജാവ് ആജ്ഞാപിച്ചു. ജന്തുക്കളെ നിഗ്രഹിക്കുന്നതു ധർമ്മമാണെന്നു കരുതുന്ന രാജാവിന്റെ നാട്ടിൽ നിന്നു പോകരുതെന്നു പറഞ്ഞാലാണ് തനിക്കു വിഷാദം തോന്നുകയെന്നും, ഉടൻ യാത്രയ്ക്കനുവദിച്ചതിൽ സന്തോഷമാണുള്ളതെന്നും, ബുദ്ധൻ ധീരമായ സ്വരത്തിൽ മറുപടി പറഞ്ഞു.

38

ലിപിവിന്യാസം

എറണാകുളം,
10-6-1995

പ്രിയപ്പെട്ട ഭാസ്കരാ,

സ്നേഹപൂർവ്വം അയച്ച കത്തു യഥാകാലം കിട്ടി. അക്ഷരങ്ങളുടെ വടിവു നന്നാക്കാൻ ശ്രമിക്കണമെന്നു മുൻപൊരു കത്തിൽ ഞാൻ ഉപദേശിച്ചതു വ്യർത്ഥമായില്ലെന്നു കാണുന്നതിൽ സന്തോഷമുണ്ട്. കൈയക്ഷരത്തിനു നല്ല വടിവും മിഴിവും തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇനിയും ഈ വിഷയത്തിൽ മനസ്സിരുത്തണം.

ഇത്തവണ മറ്റു ചില സംഗതികളാണ് എനിക്കു കുറിക്കുവാൻ തോന്നുന്നത്. ഒരിടത്തു 'ദെയ' എന്നെഴുതിയിരിക്കുന്നു. എഴുതേണ്ടതു 'ദയ' എന്നാണ്. ഗ, ജ, ഡ, ദ, ബ, യ, ര, ല, ഈ വ്യഞ്ജനാക്ഷരങ്ങൾ നാം ഉച്ചരിക്കുമ്പോൾ ഇവയിലെ അകാരം ദുഷിച്ച് എകാരച്ഛായ കലർന്നതായിത്തീരുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു വാസ്തവം തന്നെ. എന്നാലും, ഗംഗ, ജന്മം, ദയ, ബലം, യമി, രമ, ലത, എന്നൊക്കെയേ എഴുതുവാൻ പാടുള്ളൂ. ഈ ലിപികളെഴുതുമ്പോൾ പ്രമാദം പറ്റാതെ സൂക്ഷിക്കണം. ഇംഗ്ലീഷിൽ ഉച്ചാരണവൈകല്യമോ ലിപിവിന്യാസത്തിൽ ന്യൂനതയോ പറ്റിയാൽ അതു ലജ്ജാകരമായി തോന്നാറില്ലേ? മാതൃഭാഷയിൽ അങ്ങനെയുള്ള അബദ്ധം നേരിട്ടാൽ അധികം ലജ്ജാവഹമായിത്തോന്നേണ്ടതാണ്.

സംവൃതോകാരം എഴുതുന്നതിൽ ചിലപ്പോൾ, അശ്രദ്ധകൊണ്ടായിരിക്കണം, തെറ്റുപറ്റുന്നുണ്ട്. 'എനിക്കു അങ്ങോട്ടു വരണമെന്നു ആഗ്രഹമുണ്ട്' എന്നു കത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. വരുന്നത് എനിക്ക് ആഹ്ലാദാവഹം തന്നെ. സംവൃതോകാരത്തിനു പിൻപ് സ്വരം വന്നാൽ, ഉകാരം വിവൃതമാക്കിയെഴുതരുതെന്നു ഞാൻ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നതല്ലേ? ഈ തെറ്റ് ഇനി വരുത്തിയാൽ എനിക്കു പരിഭവം ആവും. എന്റെ വിദ്യാർത്ഥികൾ ചെറിയ അക്ഷരത്തെറ്റുപോലും വരുത്തുന്നത് എനിക്ക് ഇഷ്ടമല്ല. വാക്യാവസാനങ്ങളിൽ സംവൃതോകാരം വരുന്നിടത്തൊക്കെ ഭാസ്കരൻ ശരിക്ക് എഴുതിയിട്ടുമുണ്ട്. ഭിത്തിക, അങ്കുശം, ഈ ചിഹ്നങ്ങളാവശ്യമായ വാക്യഭാഗം സംവൃതോകാരത്തിലാണ് അവസാനിക്കുന്നതെങ്കിൽ, അതു വിവൃതമാക്കിയെഴുതരുത്, മറക്കുകയില്ലല്ലോ.

ഭാസ്കരനെന്താണ്, എന്റെ 'പുറന്നാൾ' 'എടവ' മാസത്തിലല്ലേ എന്നു ചോദിച്ചിരിക്കുന്നത്? എന്റെ പിറന്നാൾ ഇടവമാസത്തിലാണ്. പിറന്നനാൾ പുറന്നാളാകുമോ? പിറന്നാളല്ലേ ആവുക? പദാദിയിലെ ഇകാരം ഉച്ചാരണത്തിലുള്ള ഉദാസീനത നിമിത്തം ചിലരു 'എ' എന്നാക്കാറുണ്ട്. അവരും എഴുതുമ്പോൾ ആ തെറ്റുവരുത്തുകയില്ല. എല, എലവ്, എന്നൊക്കെയെഴുതുന്നത് ശരിയല്ലെന്നും, ഇല, ഇലവ്, എന്നെല്ലാമാണു ശരിയായ രൂപമെന്നും ഓർത്തിരിക്കണം. ചിലരു 'പെറന്നാൾ', 'പെഴ', 'കെഴക്ക്', 'വെളക്ക്' എന്ന് ഉച്ചാരണശുദ്ധിയില്ലാതെ പറയും; അതനുസരിച്ച് എഴുതും 'പിറന്നാൾ', 'പിഴ', 'കിഴക്ക്', 'വിളക്ക്' എന്നൊക്കെയാണ് എഴുതേണ്ടതും പറയേണ്ടതും.

ഭാസ്കരന്റെ ചങ്ങാതിയായ വർഗീസ് ഇപ്പോൾ നല്ല വണ്ണം പഠിക്കുന്നുണ്ട്, ഇല്ലേ? വർഗീസ് രണ്ടാഴ്ചമുൻപ് എനിക്ക് ഒരു കത്തയച്ചിരുന്നു. ഓരോ പ്രധാനസംഗതിയും വകുപ്പുതിരിച്ച്, ഇടത്തുഭാഗത്തു സ്ഥലംവിട്ട്, വൃത്തിയായി എഴുതിയിരിക്കുന്നു. അയാൾ ഒരു കാര്യം മറന്നുപോയി. മുകളിൽ കത്തെഴുതിയ തീയതിയേ കുറിച്ചിട്ടുള്ളൂ. സ്ഥലം കാണിച്ചിട്ടില്ല. തിരുവനന്തപുരത്ത്, നമ്മുടെ ആ പാഠശാലയിൽത്തന്നെയാണോ വർഗീസ് പഠിക്കുന്നത്? ആ മിടുക്കൻ, 'പെട്ടന്നു' സന്തോഷം തോന്നി, 'ആണന്നു' വിചാരിച്ചില്ല, എന്നൊക്കെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 'ആണെന്ന്', 'പെട്ടെന്ന്', 'പോയെന്ന്', എന്നെല്ലാമാണ് എഴുതേണ്ടത്. 'എതിർക്കുന്നു', 'എതിർത്തു', എന്നാണു ശുദ്ധരൂപമെന്നാലോചിക്കാതെ 'എതൃക്കുന്നു', 'എതൃത്തു' എന്നിങ്ങനെ എഴുതുന്നത് അശ്രദ്ധകൊണ്ടല്ലേ? 'വൈയാകരണനെ' 'വയ്യാകരണനാ'ക്കുന്നതും 'നൈയായികനെ' 'നയ്യായികനാ'ക്കുന്നതും വലിയ തെറ്റാണ്.

ഭാസ്കരൻ കേട്ടിട്ടുണ്ടോ നമ്മുടെ ചില അമ്മൂമ്മമാർ 'ഔവനവാസം കഴിഞ്ഞു പുരിപുക്കു യവ്വനമോടങ്ങിരിക്കും കാലം' എന്ന കീർത്തനത്തിൽ ചൊല്ലുന്നത്? അകാരാദിക്രമത്തിലുള്ള കീർത്തനമാകയാൽ, 'ഔ' എന്നായിരിക്കും വർണ്ണം എന്ന് അവർ ഭ്രമിച്ചുപോയതായിരിക്കണം. 'അവ്വനവാസം' എന്നാണ് ആ ഈരടി തുടങ്ങുന്നത്. യുവാവിന്റെ ഭാവം യൗവനമാണ്; യവ്വനമല്ല. തെറ്റുപറ്റാതെ സൂക്ഷിക്കണം, ഈ വാക്ക് ഉച്ചരിക്കുമ്പോഴും എഴുതുമ്പോഴും ഗുരുവിന്റെ ഭാവം ഗൗരവം, പുരുഷന്റെ ധർമ്മം പൗരുഷം. 'അനുഗൃഹീതനായ കവി' എന്നല്ലാതെ 'അനുഗ്രഹം' എന്ന ക്രിയാനാമരൂപം കണ്ടു് 'അനുഗ്രഹീതൻ' എന്നു വർഗീസ് തെറ്റിദ്ധരിച്ചെഴുതിയിരുന്നു, അയാളുടെ കത്തിൽ. 'ഗൃഹീതൻ', 'അനുഗൃഹീതൻ', എന്നിങ്ങനെയാണ് സാധുവായ രൂപം.

നമ്മുടെ നാടിന് 'അഭിവൃദ്ധി' യുണ്ടാക്കുന്ന 'പ്രവൃത്തി' കളിൽ വിദ്യാർത്ഥികളായ നിങ്ങൾ പങ്കുകൊള്ളുന്നതു നന്ന്. നല്ലതു 'പ്രവർത്തിക്കാ' നാണ് കൈയ്; തീയതു 'പ്രവർത്തിക്കാ' നല്ല. അതുകൊണ്ടു് ശ്രേയസ്സു 'വർദ്ധിക്കും'. സ്നേഹത്തെക്കരുതി 'നൂറാവൃത്തി' മരിക്കുവാൻ ഒരു മഹാകവി പറയുന്നു. രാജ്യസ്നേഹത്തെക്കരുതി ജന്മവും മരണവും എത്ര 'ആവർത്തിച്ചാലും' സന്തോഷിക്കയാണു വേണ്ടതു്, എന്നുകൂടി ഞാൻ പറയട്ടെ. (പ്രവൃത്തി, ആവൃത്തി, നിവൃത്തി, അഭിവൃദ്ധി എന്നിങ്ങനെയാണു നാമരൂപങ്ങൾ. പ്രവർത്തിക്കുന്നു, ആവർത്തിക്കുന്നു, നിവർത്തിക്കുന്നു, അഭിവൃദ്ധിക്കുന്നു, എന്നിങ്ങനെയാണു ക്രിയാരൂപം. ഭാസ്കരൻ 'പ്രവർത്തി' എന്നു നാമരൂപം എഴുതിയതു ശരിയായില്ല.)

അധപതനം, അന്തകരണം, ദുഖം എന്നൊക്കെ ചില പത്രലേഖനങ്ങളിൽ കാണാറില്ലേ? ഭാസ്കരനു ചിരിവരാറില്ലേ അങ്ങനെയെഴുതിക്കാണുമ്പോൾ. അധഃപതനം, അന്തഃകരണം, ദുഃഖം, എന്നിങ്ങനെ ശരിയായിട്ടെഴുതുവാൻ സാധിക്കാത്തവർ പത്രലേഖകന്മാരായാൽ എന്തു ചെയ്യും! വിസർഗ്ഗം സംസ്കൃതഭാഷയിൽ മാത്രമുള്ള ഒരു ധ്വനിവിശേഷമാണ്. സംസ്കൃതത്തിന്റെ അക്ഷരമാല നമ്മുടെ അക്ഷരമാലയിൽ ചേർക്കുന്നതിനു മുൻപ് ഈ ധ്വനി ഉച്ചരിക്കാനും എഴുതാനും മലയാളികൾക്കു സാധിച്ചിരുന്നില്ല. ഗ, ജ, ഡ, ദ, ബ; ഖ, ഛ, ഠ, ഥ, ഫ; ഘ, ഝ, ഢ, ധ, ഭ; ശ, ഷ, സ, ഹ, ഈ വ്യഞ്ജനാക്ഷരങ്ങളും നമ്മുടെ ഭാഷയിലില്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് സംസ്കൃതപദങ്ങൾ അങ്ങനെ തന്നെ എഴുതാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല, പണ്ട്. അന്നാണ്, തുക്കം (ദുഃഖം), തുകം (സുഖം) ചടം (ജഡം) എന്നൊക്കെ മലയാളികൾ പറകയും, എഴുതുകയും ചെയ്തിരുന്നത്. ഇങ്ങനെ രൂപം മാറ്റി, മറ്റു ഭാഷകളിൽ നിന്നു വാക്കുകളെടുക്കുമ്പോൾ, അവയ്ക്കു തത്ഭവങ്ങൾ എന്നു പേരിടാം. ഇന്നു നമുക്കു തത്ഭവരൂപം വേണ്ടല്ലോ. അതേപടി, തത്സമങ്ങളായിട്ടുതന്നെ, എടുക്കാമല്ലോ. അന്തഃകരണം, ദുഃഖം, അധഃപതനം, മനഃപരിഷ്കാരം, ഇങ്ങനെ സംസ്കൃതതത്സമങ്ങൾ തന്നെയാണ് വിദ്യാർത്ഥികൾ എഴുത്തെഴുതുമ്പോഴും ഉപന്യാസം രചിക്കുമ്പോഴും പ്രയോഗിക്കേണ്ടത്.

ഭാസ്കരന്റെ കത്തിൽ ഒരു വാക്യം ഉണ്ടായിരുന്നു: 'ഞങ്ങൾ ആ സത്യം മറക്കുകയില്ല', എന്നല്ലേ? സത്യം മറക്കരുത്; സത്യം മറയ്ക്കയുമരുത്. 'മറയ്ക്കുക', 'മറക്കുക'; 'ഉറക്കുക', 'ഉറയ്ക്കുക'; 'കിടയ്ക്കുക', 'കിടക്കുക'; ഈ പദങ്ങളുടെ ജോടികൾ അർത്ഥത്തിൽ വലിയ അന്തരമുണ്ട്. താലവ്യമായ അകാരത്തിനുശേഷം യകാരം ആഗമം വരുമെന്നു പഠിച്ചിട്ടുള്ള സന്ധികളിലെല്ലാം അതു ചേർക്കണം. 'വിലയ്ക്കു' പകരം 'വിലക്കു' പോരാ; 'വിളയ്ക്കു' പകരം 'വിളക്കും'.

മുൻപൊരിക്കൽ ഭാസ്കരൻ ഒരു ഉപന്യാസം എന്നെ കാണിച്ചില്ലേ? പഠിച്ചും ആലോചിച്ചും ആണ് അതെഴുതിയതെന്ന് എനിക്കു തോന്നി. അതിലുമുണ്ടായിരുന്നു, ചില അക്ഷരത്തെറ്റുകൾ. 'വ്യത്യസ്തം', 'പ്രസ്താവം', 'മനസ്താപം', എന്നൊക്കെ തിരുത്തി ശരിയാക്കിയിട്ടല്ലേ മാസികയ്ക്കു് അയച്ചതു്? 'വ്യത്യസ്ഥം', 'പ്രസ്ഥാപം', 'മനസ്ഥാപം', ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നതു തെറ്റാകുന്നു. 'സ്ഥാപിക്കുക' എന്നതിനു പകരം ആ ലേഖനത്തിൽ 'സ്താപിക്കുക' എന്നു കണ്ടതായി ഓർക്കുന്നു. അതും മാറ്റിയല്ലോ.

ഈ എഴുത്ത്, ഏതായാലും, കുറെ നീണ്ടുപോയി. ആ സ്ഥിതിക്ക് ലിപിവിന്യാസത്തിൽ പറ്റാവുന്ന മറ്റു ചില തെറ്റുകൾകൂടി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചേക്കാം. ഭാസ്കരന് അതു സഹായമാവും; ഇല്ലേ? 'ജിതം', 'നീതം', ഈ വാക്കുകൾക്ക് ജയിക്കപ്പെട്ടതു്, നയിക്കപ്പെട്ടതു്, എന്നാണല്ലോ അർത്ഥം. 'ജി', 'നീ', ഈ സംസ്കൃതധാതുക്കളോട് 'തം' എന്ന പ്രത്യയമാണ് ഇവിടെ ചേർത്തിരിക്കുന്നത്. ഇതു മറ്റു ധാതുക്കളോടു ചേരുമ്പോൾ സന്ധിയിൽ പല മാറ്റം വരും. ഉദാഹരണമായി 'നശ് + തം' സന്ധിയിൽ 'നഷ്ടം' എന്നാകുന്നു. തുഷ്തം = തുഷ്ടം. പുഷ്ടം, മുഷ്ടം, ശിഷ്ടം, ദൃഷ്ടം എന്നൊക്കെ രൂപമുണ്ടാകുന്നത് 'തം' എന്ന പ്രത്യയം ചേർന്നിട്ടാണ്. 'പുഷ്ഠം', 'ശിഷ്ഠം' എന്നൊക്കെ എഴുതരുത്; ഉച്ചരിക്കയുമരുത്. ഇക്കൂട്ടത്തിൽ മറ്റൊന്നുകൂടി ഗ്രഹിച്ചിരിക്കാനുണ്ട്. ഏറ്റവും ബലമുള്ളത് എന്നർത്ഥത്തിൽ നാം 'ബലിഷ്ഠം' (ബലിഷ്ഠമായ സിംഹം, ബലിഷ്ഠനായ പുരുഷൻ, ബലിഷ്ഠയായ രാക്ഷസി) എന്ന പദം പ്രയോഗിക്കാറില്ലേ? 'ഇഷ്ഠ' ശബ്ദമാണ്, ഈ അർത്ഥം കുറിക്കുവാൻ സംസ്കൃതപദങ്ങളിൽ ചേർന്നു കാണുന്നതു്. ജ്യേഷ്ഠൻ, കനിഷ്ഠൻ, ഗർവ്വിഷ്ഠൻ ഇത്യാദി പദങ്ങളിൽ 'ഷ്ട' എന്ന അക്ഷരമില്ല.

എഴുത്തു നിർത്തട്ടെ. ഭാസ്കരൻ അച്ഛന്റെ 'ഷഷ്ടിപൂർത്തി'ക്കു ഞങ്ങളെ ക്ഷണിക്കയില്ലേ? അത്ര സത്യസന്ധതയും കൃത്യനിഷ്ഠയും ഉള്ള ഒരദ്ധ്യാപകൻ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. എന്റെ സ്നേഹാദരങ്ങൾ അറിയിക്കുമല്ലോ.

സ്നേഹപൂർവ്വം,
ജി.

അഭ്യാസം ൩൧

I. തെറ്റായ രൂപം വെട്ടിക്കളയുക:-

(a)	വരിഷ്ഠം	വരിഷ്ടം
	കനിഷ്ഠപുത്രൻ	കനിഷ്ടപുത്രൻ
	ശ്രേഷ്ഠം	ശ്രേഷ്ടം
(b)	ദൃഷ്ടം	ദൃഷ്ഠം
	പുഷ്ടി	പുഷ്ഠി
	മുഷ്ടി	മുഷ്ഠി
(a)	ഷഷ്ഠി	ഷഷ്ടി
	ഷഷ്ടിപൂർത്തി	ഷഷ്ഠിപൂർത്തി
	നിഷ്ഠ	നിഷ്ട

(ഇടത്തെ പത്തിയിലുള്ളവ സുബദ്ധങ്ങളും എതിർപത്തിയിലുള്ളവ അബദ്ധങ്ങളും ആകുന്നു.)

II. (a) വിസർഗം വേണ്ട സ്ഥാനത്തുമാത്രം ചേർക്കുക:-
സുഖം, അഭിപ്രായം, ദുഖം, പുന പുനഃ, അന്തകരണം, മനസ്ഥിതി, മനപരിപാകം.
(b) തെറ്റായ രൂപം വെട്ടിക്കളയുക:-
മനസ്താപം, മനസ്ഥാപം; സംസ്ഥാനം, സംസ്താനം; ദുസ്ഥിതി; പന്ഥാവ്, പന്ധാവ്.

III. (a) താഴെ പറയുന്ന നിലയിലുള്ള ആളുകൾക്ക് എഴുത്തെഴുതുമ്പോൾ അവരെ എങ്ങനെ സംബോധന ചെയ്യും:
അച്ഛൻ, അമ്മ, അനുജൻ, ജ്യേഷ്ഠൻ, അനുജത്തി, ജ്യേഷ്ഠത്തി, ഗുരു, സ്നേഹിതൻ, മിത്രം, അപരിചിതനായ ഒരു മാന്യൻ.
(പ്രിയപ്പെട്ട അച്ഛാ, പ്രിയപ്പെട്ട അമ്മേ, പ്രിയഗുരോ, പ്രിയ സ്നേഹിതാ, മിത്രമേ, മാന്യരേ, ഇത്യാദി സംബുദ്ധികൾ കണ്ടുപിടിച്ച് യഥാസ്ഥാനം ചേർക്കണം.)
(b) സംബോധന കഴിഞ്ഞാൽ എന്തുചിഹ്നം ഇടണം?
(c) എഴുത്തുപസംഹരിക്കേണ്ടതെങ്ങനെ?

(പേരിന്റെ മുൻപിൽ, സ്നേഹപൂർവ്വം, ആദരപൂർവ്വം, വിനയപൂർവ്വം, ഭാവുകാശംസകളോടേ, ക്ഷേമപ്രാർത്ഥനയോടെ, ധന്യവാദപുരസ്സരം, ഇത്യാദി ക്രിയാവിശേഷണങ്ങൾ യഥോചിതം ചേർത്ത് അങ്കുശം ഇടാം. അച്ഛൻ, അമ്മ, അന്യഗുരുജനങ്ങൾ, ഇവർക്കെഴുതുമ്പോൾ ആദരപൂർവ്വമോ, വിനയപൂർവ്വമോ, സ്നേഹാദരപൂർവ്വമോ ആയിരിക്കയാണല്ലോ നല്ലത്. അവർ നിങ്ങൾക്ക് എഴുതുന്നത് വാത്സല്യപൂർവ്വമോ, സ്നേഹപൂർവ്വമോ, ഭാവുകാശംസയോടുകൂടിയോ ഒക്കെ ആയിരിക്കും. അപരിചിതമാന്യനു ധന്യവാദപുരസ്സരം കത്തെഴുതുന്നതു മര്യാദയാണ്. വിനീതൻ, വിധേയൻ മുതലായ പദങ്ങളും ലേഖകന്റെ പേരിനു മുൻപിൽ യഥോചിതം ചേർക്കാം.)

IV. (1) പുതിയ സിനിമയോ നാടകമോ സർക്കസ്സോ കണ്ടപ്പോളുണ്ടായ അനുഭവങ്ങൾ അനുജനേയോ സ്നേഹിതനേയോ അറിയിക്കാൻ ഒരു കത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ എഴുതുക.
(2) നിങ്ങളെ ആകർഷിച്ച ഒരു പ്രസംഗം, അത്യന്തം രസിപ്പിച്ച ഒരു പുസ്തകം, നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാൻ വിചാരിക്കുന്ന ജീവിതവൃത്തി, ഇവയിൽ ഒന്നു മുഖ്യമായി പരാമർശിക്കുന്ന ഒരു കത്ത് ജ്യേഷ്ഠന് അയക്കുവാൻ തെയ്യാറാക്കുക.

V. ശബ്ദശുദ്ധി മുൻനിർത്തിയെഴുതിയിട്ടുള്ള ഈ കത്തിലെ ആശയം സംഗ്രഹിച്ചോ വിപുലനം ചെയ്തോ ഉപന്യാസരൂപത്തിലെഴുതുക.

39

ഭാഷാശുദ്ധി

1. സംസ്കൃതത്തിൽ നിന്ന മലയാളത്തിലേയ്ക്ക് അനേകം പദം തത്സമമായും തത്ഭവമായും സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അറിയാമല്ലൊ. രുധിരം, മേഷം, രാക്ഷസൻ, രംഗം മുതലായവ തത്സമങ്ങളും, ഉതിരം, മേടം, അരക്കൻ, അരങ്ങ് മുതലായവ തത്ഭവങ്ങളുമാകുന്നു. തത്ഭവങ്ങളുടെ പ്രചാരം നമ്മുടെ പദ്യത്തിലും, അതിലധികം ഗദ്യത്തിലും, കുറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കയാണ്. പ്രചാരം ഇല്ലാത്ത പദങ്ങൾ തേമാനം വന്നതോ നടപ്പിലില്ലാത്തതോ ആയ നാണ്യങ്ങളെപ്പോലെയാകുന്നു. അവ കഴിയുന്നത്ര ഗദ്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കാതിരിക്കയാണ് നല്ലത്. സ്വഭാഷാപദങ്ങളെ ഇതരഭാഷാപദങ്ങളേക്കാൾ, ആദരണീയങ്ങളായി കരുതുകയും വേണം. കേരളത്തിൽ എല്ലായിടത്തും നടപ്പില്ലാത്ത വാക്കുകൾ ആകാവുന്നിടത്തോളം പ്രയോഗിക്കാതിരിക്കയാണു നല്ലത്.

2. ഭാഷയിലേയ്ക്കു കടന്നുകൂടിയിട്ടുള്ള സംസ്കൃതപദങ്ങളിൽ ചിലതിന്റെ അർത്ഥം വളരെ മാറിപ്പോയിട്ടുണ്ട്. 'അതിശയിക്കുക' എന്ന വാക്കിന് 'കവിഞ്ഞുനിൽക്കുക' എന്നാണർത്ഥം. 'കല സൗന്ദര്യത്തിന്റെ തികവിൽ പ്രകൃതിയെ അതിശയിക്കുന്നു', 'പാശ്ചാത്യന്മാർ ഭൗതിക വിജ്ഞാനീയത്തിൽ പൗരസ്ത്യരെ അതിശയിക്കുന്നു', എന്നിങ്ങനെ നമ്മുടെ ഭാഷയിൽത്തന്നെ പ്രയോഗിക്കയും ചെയ്യാറുണ്ട്. എന്നാൽ, ആ വാർത്ത കേട്ടപ്പോൾ ഞാൻ 'അതിശയിച്ചുപോയി; എന്റെ കൂട്ടുകാർക്കും 'അതിശയം തോന്നി', എന്നീ മട്ടിലുള്ള പ്രയോഗം ദുർല്ലഭമല്ല. 'അത്ഭുതപ്പെടുക' എന്നാണല്ലൊ മാറിവന്നിട്ടുള്ള അർത്ഥം. എന്നാൽ അത്ഭുതപ്പെടത്തക്കത് എന്നർത്ഥത്തിൽ 'അതിശയനീയം' എന്നു പറയാതിരിക്കയാണ് യുക്തം. ആ സംസ്കൃതതദ്ധിതത്തിന് ആദ്യം സൂചിപ്പിച്ച അർത്ഥത്തോടാണ് ബന്ധമുള്ളത്. 'വർത്തമാന'ത്തിനു മലയാളത്തിലേ വൃത്താന്തം എന്നർത്ഥമുള്ളു. സംസ്കൃതത്തിൽ 'നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന' എന്നാണർത്ഥം. രണ്ടർത്ഥത്തിലും ഭാഷയിൽ ആ പദം വരും. 'വർത്തമാനപത്രം' വൃത്താന്തപത്രമാണ്. 'വർത്തമാനകാലം' നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലവും. 'അധികരിക്കുക' എന്ന വാക്കിനു 'വിഷയമാക്കുക' എന്നാണർത്ഥം. 'അധികമാവുക' എന്നല്ല. ചില ലേഖകന്മാർ അങ്ങനെ ഒരർത്ഥം അതിനുണ്ടാക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിദ്യാർത്ഥികൾ അവരെ അനുകരിക്കണമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. 'സംസ്കൃത നാടകങ്ങളെ അധികരിച്ച് ആ പണ്ഡിതൻ ചെയ്ത പ്രസംഗം ശ്രദ്ധേയമായിരുന്നു' എന്നു പറയാം. 'അതു കേട്ടുനിന്നവരുടെ ജ്ഞാനം അധികരിച്ചു' എന്ന പ്രയോഗം സാധുവല്ല.

3. അധുനാ ഭവിച്ചത് എന്നർത്ഥത്തിൽ 'ഇക' എന്ന പ്രത്യയം ചേർന്നുണ്ടാകുന്ന വിശേഷണപദം 'ആധുനികം' എന്നാകുന്നു; 'ആധുനീകം' എന്നല്ല. ഇതുപോലെതന്നെ, പൗരാണികം, ലൗകികം, ദൈവികം, ഭാഗികം, കാലികം മുതലായ രൂപങ്ങളും 'ഇക' ചേർന്നുണ്ടാകുന്നവയത്രെ. പൗരാണീകം, ഭൗതീകം, ദൈവീകം എന്നും മറ്റും എഴുതരുത്.

4. 'രമണീയം', 'കമനീയം', ഈ വിശേഷണങ്ങളിൽ നിന്നുണ്ടാവുന്ന നാമങ്ങളാണ്, 'രാമണീയകം', 'കാമനീയകം', ഇവ. രാമണീയകത, കാമനീയകത എന്നുപയോഗിക്കുന്നത് തെറ്റാകുന്നു. രമണീയത, കമനീയത; രമണീയത്വം, കമനീയത്വം; എന്നിങ്ങനെ നാമരൂപങ്ങൾ വേറെയുമുണ്ട്.

5. കാവ്യം നിങ്ങളെ ആകർഷിക്കുന്നെങ്കിൽ, അത് 'ആകർഷക'മാണെന്നാണു പറയേണ്ടത്. 'ആകർഷണീയ'മാണെന്നല്ല. പ്രശംസയ്ക്കു 'പാത്ര'മായാൽ മതി, 'പാത്രവാൻ' ആവേണ്ട. സുഹാർദ്ദത്തിന്റെ ഭാവം സൗഹാർദ്ദമാണ്. സുഹൃത്തിന്റെ ഭാവം സൗഹൃദവും. സൗഹാർദ്ദത, സാരള്യത, ഐക്യത എന്നൊക്കെ പ്രയോഗിക്കുന്നതു സാധുവല്ല. സൗഹാർദ്ദം, സാരള്യം, ഐക്യം, ഇങ്ങനെയാണ് സാധുരൂപം. പാകത, സഖ്യത, വേഗത മുതലായവയും സുബദ്ധങ്ങളല്ല. പാകം, സഖ്യം, വേഗം, എന്നൊക്കെയാണ് ശരിയായ രൂപം.

6. സന്തോഷചിത്തൻ, പ്രസാദമുഖൻ, എന്നു നാമങ്ങളെ പൂർവ്വോത്തരപദങ്ങളാക്കി സമാസിക്കരുത്; സന്തുഷ്ടചിത്തം, സന്തുഷ്ടചിത്തൻ, പ്രസന്നമുഖം, പ്രസന്നമുഖൻ, ഇങ്ങനെ വിശേഷണവിശേഷ്യങ്ങൾ ചേർന്നാണ് കർമ്മധാരയനും ബഹുവ്രീഹിയും ആകുന്നത്.

7. സമ്മേളനം ഒരാളുടെ ആധ്യക്ഷ്യത്തിലോ അധ്യക്ഷതയിലോ ആവാം. 'അധ്യക്ഷ'ത്തിൽ ശരിയാവില്ല. സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അധിപതി 'സമ്രാട്ടാ'ണ്; 'സാമ്രാട്ട'ല്ല.

8. മഹദ്വാക്യം എന്ന സമസ്തപദത്തിനു മഹാന്റെ വാക്യമെന്നും മഹാവാക്യം എന്നതിന്, മഹത്തായ വാക്യമെന്നുമർത്ഥമാകുന്നു. മഹാരാജ്ഞി മഹതിയായ രാജ്ഞിയും മഹാപുരുഷൻ മഹാനായ പുരുഷനുമാണ്.

9. 'മനസ്സാക്ഷി'യെ മാനിച്ചാലേ 'മനസ്സുഖ'മുണ്ടാവൂ. 'മനോസുഖ'വും 'മനോസാക്ഷി'യും സാധൂരുപങ്ങളല്ല.

10. കേരളത്തിന്റെ 'പ്രാതിനിധ്യം വഹിക്കാം', കേരളത്തെ 'പ്രതിനിധാന'വും ചെയ്യാം, കേരളത്തിൽനിന്നു തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന പ്രതിനിധിക്ക് കേരളത്തെ 'പ്രതിനിധീകരിച്ചാൽ' ശരിയാവില്ല.

11. 'പ്രചരിപ്പിക്കുക' എന്നാണ് വിവക്ഷയെങ്കിൽ 'പ്രചാരണം' എന്നും, പ്രയോഗിക്കുന്നതാണു യുക്തം. 'കലയുടെ ലക്ഷ്യം ആഹ്ലാദനം മാത്രമല്ല; ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായ ആശയങ്ങളുടെ പ്രചാരണംകൂടി അതിൽ പെടുന്നു.' 'അധീതി, ബോധം, ആചരണം, പ്രചാരണം, ഈ നാലു ഘടകങ്ങളുണ്ട് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്', ഇത്യാദി പ്രയോഗം നോക്കുക.

12. 'ഹൃദയപൂർവ്വ'മാണ്, കൃതജ്ഞത പറയേണ്ടത്; എന്നാലേ, ശ്രോതാക്കൾക്ക് 'ഹൃദയംഗമ'മായിത്തോന്നുകയുള്ളൂ. 'നേതൃമ്മന്യൻ' എന്നു നേതാവായി നടിക്കുന്നവരെ ആക്ഷേപിക്കരുത്. 'നേതൃമാനി'യെന്നോ 'നേതാരംമന്യ'നെന്നോ ആയാലേ ശരിയാവുകയുള്ളൂ. ഹൃദ്യമായ കാവ്യം 'ആസ്വാദ്യ'മാണ്; 'ആസ്വാദ്യകര'മല്ല. 'ആസ്വാദ്യം' എന്ന പദം വിശേഷണമാകുന്നു; നാമമല്ല.

13. 'ഉച്ചൈസ്തരാം ഉദ്ഘോഷിക്കാം ഒരു കാര്യം.' 'ഉച്ചൈസ്തരം' എന്നു നാമവിശേഷണമായിട്ടേ പ്രയോഗിക്കാവൂ; ക്രിയാവിശേഷണമാണെങ്കിൽ 'ഉച്ചൈസ്തരാം' എന്നാവണം. 'ഉറക്കെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞാൽ മതിയെന്നുള്ള ദിക്കിൽ ഉച്ചൈസ്തരാം ഉദ്ഘോഷിക്കാനും' മറ്റും ലളിത ഭാഷയിലെഴുതിശ്ശീലിക്കേണ്ട വിദ്യാർത്ഥികൾ പുറപ്പെടരുത്.

14. 'പ്രമാദം' എന്നു പറഞ്ഞാൽ 'അനവധാനത', 'അശ്രദ്ധ', 'അശ്രദ്ധകൊണ്ടുവന്ന തെറ്റ്', എന്നെല്ലാമാണർത്ഥം. വലിയ കേസ് എന്നർത്ഥത്തിൽ പ്രമാദമായ കേസ് എന്നു പറയുന്നത് അയുക്തമാകുന്നു. 'ഭീമം' എന്ന പദത്തിനു 'ഭയങ്കരം' എന്നാണർത്ഥം. 'വലിയ' എന്നല്ല.

15. ഉത്തമമായ പന്ഥാവ് 'ഉത്തമപഥ'മാണ്. 'രാജപഥം' എന്ന പദം വിഗ്രഹിക്കേണ്ടത് 'രാജാവിന്റെ പന്ഥാവ്' എന്നാകുന്നു. 'സൽപഥം', 'നക്ഷത്രപഥം' എന്നൊക്കെയാണ് സമസ്തപദരൂപം.

16. 'പണ്ട്' എന്ന പദത്തിനു പഴയ കാലത്ത് എന്നാണർത്ഥം. ആ സ്ഥിതിക്കു 'പണ്ടുകാലത്ത്' എഴുതുന്നതിൽ പൗനരുക്ത്യം ഉണ്ട്. 'പണ്ട്' എന്നോ 'പഴയ കാലത്ത്' എന്നോ എഴുതാം.

പ്രാമാദികങ്ങളായ എല്ലാ പദപ്രയോഗങ്ങളും ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുക സാധ്യമല്ല. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഉപന്യാസങ്ങളിൽ കാണാറുള്ള ചില അസാധുപദപ്രയോഗങ്ങൾ എടുത്തു പറഞ്ഞുവെന്നേയുള്ളൂ. 'ജനത' എന്ന പദത്തിന് ജനസമൂഹമെന്നാണർത്ഥം; അതു ബഹുവചനരൂപമല്ല; ഏകവചനരൂപമാണ്. അതിനാൽ 'കുപിതരും ഭഗ്നാശരുമായ ജനത' എന്നും മറ്റും പ്രയോഗിക്കരുത്. 'കുപിതരും ഭഗ്നാശരുമായ ജനങ്ങൾ' എന്നു പറയാമല്ലൊ. 'കുപിതവും ഭഗ്നാശവും ആയ' എന്നു വിശേഷണരൂപം മാറ്റണം 'ജനത' തന്നെയാവണം വിശേഷ്യമെങ്കിൽ.

40

വ്യാകൃതി

ഭാഷയിലെ ശബ്ദങ്ങളെ നാമം, ഭേദകം, ക്രിയ. നിപാതം, അവ്യയം എന്ന് അഞ്ചായിട്ടാണല്ലൊ വിഭജിച്ചത്. അവയുടെ അവാന്തരവിഭാഗങ്ങളും വേർതിരിച്ചു കണ്ടു കഴിഞ്ഞു. വാക്യത്തിലെ ശബ്ദങ്ങൾ ഏതു ജാതിയിൽ പെട്ടവയാണ്, അവ വാക്യത്തിൽ എന്തു വ്യാപാരം നിർവ്വഹിക്കുന്നു, അവയുടെ അന്വയമെങ്ങനെയാണ്, എന്നു വിവരിക്കുന്നതിനാണ് വ്യാകരിക്കുക എന്നു പറയുന്നത്. 'ഗംഗ എന്ന നദി ആര്യാവർത്തത്തെ ഫലപുഷ്ടമാക്കുന്നു' എന്ന ചൂർണ്ണികയിലെ പദങ്ങൾ ഉദാഹരണമായി വ്യാകരിക്കാം.

ഗംഗ—ദ്രവ്യനാമം, സംജ്ഞാനാമം, നപുംസകലിംഗം, ഏകവചനം, നിർദ്ദേശികാവിഭക്തി. 'എന്ന', എന്ന ദ്യോതകത്തിലന്വയിച്ച് 'നദി'യുടെ അർത്ഥത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു.

എന്ന—ദ്യോതകം, അവ്യയം. ഗംഗയും നദിയും തമ്മിലുള്ള അഭേദം ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നു.

നദി—ദ്രവ്യനാമം, സാമാന്യനാമം, നപുംസകലിംഗം, ഏകവചനം, നിർദ്ദേശികാവിഭക്തി, ആക്കുന്നു എന്ന ക്രിയയുടെ കർത്താവ്. ആഖ്യ.

ആര്യാവർത്തത്തെ—ദ്രവ്യനാമം, സംജ്ഞാനാമം, നപുംസകലിംഗം, ഏകവചനം, പ്രതിഗ്രാഹികാ വിഭക്തി. ആക്കുന്നു എന്ന ക്രിയയുടെ കർമ്മം.

ഫലപുഷ്ടം—ഭേദകം, വിഭാവകം, നപുംസകലിംഗം, ഏകവചനം, നിർദ്ദേശിക. ആക്കുക എന്ന ക്രിയയോടു ചേർന്നു ആഖ്യാതപൂരകമാകുന്നു.

ആക്കുന്നു—പ്രയോജകം, സകർമ്മകം, മുറ്റുവിന, വർത്തമാനകാലം. ആഖ്യാതം.

ഉദാഹരണത്തിൽ ചെയ്യുന്നതുപോലെ ശബ്ദങ്ങളുടെ ജാതികളും വിഭാഗങ്ങളും ഉപവിഭാഗങ്ങളും വാക്യത്തിലുള്ള വ്യാപാരവും അന്വയവും കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ ശീലിക്കുന്നതു് വ്യാകരണവിഷയങ്ങൾ യുക്തിപൂർവ്വം ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു സഹായമായിത്തീരും.

മറ്റൊരു ഉദാഹരണം:-

'പട്ടുകിടക്കമേലേ കിടക്കുന്ന നീ
പട്ടു കിടക്കുമാറായിതോ പൈതലേ'?

—ഭാരതം

പട്ടുകിടക്കമേൽ—ദ്രവ്യനാമം, സാമാന്യനാമം, നപുംസകലിംഗം, ഏകവചനം, ആധാരിക. 'മേൽ' എന്ന ഗതിയുടെ യോഗംകൊണ്ട് ആധാരികയുടെ അർത്ഥം നേടിയിരിക്കുന്നു. 'കിടക്കുന്നു' എന്ന ക്രിയയുടെ അധികരണം.

എ—ദ്യോതകം, അവധാരകനിപാതം. മേൽ എന്ന ഗതിയോടു ചേർന്നു നിൽക്കുന്നു.

കിടക്കുന്ന—പറ്റുവിന, പേരെച്ചം, വർത്തമാനകാലം, 'നീ' എന്ന പദത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു. നാമാംഗജം.

നീ—സർവ്വനാമം, മധ്യമപുരുഷൻ, ഏകവചനം, നിർദ്ദേശിക, 'പൈതൽ' എന്ന നാമത്തിനു പകരം നിൽക്കുന്നു. 'ആയിതു്' എന്ന ക്രിയയുടെ കർത്താവ്. ആഖ്യ

പട്ടു്—പറ്റുവിന, വിനയെച്ചം, ഭൂതകാലം, 'കിടക്കുമാറ്' എന്ന ആഖ്യാതപൂരകത്തിന്റെ വിശേഷണം.

കിടക്കുമാറ്—ആഖ്യാതപൂരകം, ആയി എന്ന ക്രിയയോടു ചേർന്ന് അതിന്റെ അർത്ഥം പൂർണ്ണമാക്കുന്നു.

ആയിതോ—മുറ്റുവിന, അകർമ്മകം, അകാരിതം, ഭൂതകാലം, ആഖ്യാതം.

ഓ—ദ്യോതകം, വികല്പനിപാതം, 'ആയിതു' എന്ന പൂർണ്ണക്രിയയോടു ചേർന്നു നിൽക്കുന്നു.

അഭ്യാസം ൨൪

വ്യാകരിക്കുക:-

1. ചൂടാണ്ട വീപ്പിടുമമാത്യനുരച്ചു: 'വത്സേ
   തേടായ്ക മന്യ'.
2. നാടൻ കൃഷിക്കാരൊരു നാളികേര-
   പാകത്തിലാണിങ്ങനെ മിക്കപേരും.
3. കുറാളും തിരുമേനി കൃത്യപരനായ്
   പിൻപൂമുഖം പൂകവേ.
4. ചെമ്പകനാട്ടിന്നലങ്കാര ഭൂതനാം
   തമ്പുരാൻ ദേവനാരായണസ്വാമിയും
   കമ്പംകളഞ്ഞെന്നെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം.
5. കമലാകാന്തന്റെ കാരുണ്യശീലന്റെ
   കമനീയാംഗന്റെ കാമസമാനന്റെ
   ഗമനസന്നാഹം കേട്ടു പുറപ്പെട്ടു
   കമനിപാഞ്ചാലി ദേവനാരായണ!
6. കുന്തിരിക്കം വിറ്റുകാലം കഴിപ്പവൻ
   കുന്തപ്പയറ്റു തുടർന്നാൽ നടക്കുമോ?

(തുടരും...)

(ഭാഷാ ദീപിക ഭാഗം I)
(ഭാഷാ ദീപിക ഭാഗം II)
(ഭാഷാ ദീപിക ഭാഗം III)
(ഭാഷാ ദീപിക ഭാഗം IV)
(ഭാഷാ ദീപിക ഭാഗം V)
(ഭാഷാ ദീപിക ഭാഗം VI)
(ഭാഷാ ദീപിക ഭാഗം VII)

ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്

മലയാളത്തിലെ പ്രശസ്തനായ കവിയും ഉപന്യാസകാരനും സർവ്വകലാശാല അദ്ധ്യാപകനുമായിരുന്ന ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ് 1901 ജൂൺ 3-ന് നെല്ലിക്കാമ്പള്ളി വാര്യത്ത് ശങ്കരവാര്യരുടേയും വടക്കിനി മാരാത്ത് ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി മാരാസ്യാരുടേയും മകനായി എറണാകുളം ജില്ലയിലെ കാലടിക്കടുത്തുള്ള നായത്തോട് എന്ന സ്ഥലത്ത് ജനിച്ചു. 17-ാം വയസ്സിൽ ഹെഡ് മാസ്റ്ററായി ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. 1937-ൽ എറണാകുളം മഹാരാജാസ് കോളേജിൽ അദ്ധ്യാപകനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. 1956-ൽ അദ്ധ്യാപക ജോലിയിൽ നിന്നും വിരമിച്ചു. കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പ്രസിഡന്റ്, കേന്ദ്ര സാഹിത്യ അക്കാദമി അംഗം, രാജ്യസഭാംഗം എന്നീ നിലകളിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു. 1978 ഫെബ്രുവരി 2-ന് അന്തരിച്ചു.

പിൻകുറിപ്പ്

- മുപ്പതു മുതൽ നാല്പതു മിനിട്ടിനകം വായിച്ചു തീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കമാണ് സായാഹ്ന പുറത്തിറക്കുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകളിൽ ഉള്ളത്. ഇതു വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക്ടോപ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളോ ആവശ്യമില്ല.
- ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്മാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണു ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്നു ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയത്. അതുകൊണ്ട് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.
- സ്വതന്ത്രപ്രസാധനം ആഗ്രഹിക്കുന്ന/ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആർക്കുവേണമെങ്കിലും സായാഹ്നയിലൂടെ സ്വന്തം കൃതികൾ പ്രസാധനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. 30 മുതൽ 60 മിനിട്ടുകൾക്കകം വായിച്ചുതീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കം – കഥകൾ, അനുഭവക്കുറിപ്പുകൾ, ലേഖനങ്ങൾ, അഭിമുഖങ്ങൾ, സിനിമാനിരൂപണങ്ങൾ, കവിതകൾ – എന്നു തുടങ്ങി എന്തുവേണമെങ്കിലും അയയ്ക്കാവുന്നതാണ്. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം: <info@sayahna.org>.
- പ്രതികരണങ്ങൾ <info@sayahna.org> എന്ന ഇമെയിലിലേയ്ക്കോ, ഈ വെബ് പേജിൽ കമ്മന്റുകളായോ ചേർക്കുക. നിർദ്ദേശങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും എപ്പോഴും സ്വീകാര്യമാണ്. അവ സായാഹ്നപ്രവർത്തകർക്ക് കൂടുതൽ ഉത്തേജനം നൽകുന്നതാണ്.